

Neamul românesc

Nicu Hăloiu

Neamul românesc

Veniră șobolani din găurile lumii,
să rupă hălci din trupul țării mele,
le e ușor, că ne-au vândut românii,
nu puteau nimic, dacă trăiau străbunii,
au pus pe țara noastră biruri grele,
au pus în fruntea țării toți nebunii
și ne iau copiii de la sânul mumii,
au stins cea mai frumoasă dintre stele!

Suntem neamul ce-avea o rădăcină
în cer, încă din vremea-n care,
nu era-ntuneric cum nu era lumină,
nu era nici Cel care urma să vină,
nu era nici lună, cum nu era nici soare,
era doar o suflare, suflarea cea divină
ce a făcut o lume și-o tainică grădină
și acest neam să fie slăvit, prin fiecare!

Dar neamul ăsta încet încet s-a stins,
împrăștiat prin lume, cu nume de ocară
el fără nicio luptă, fu de păgâni învins,
rămas fără lumină, e condamnat să piară,
tăindu-și rădăcina de beznă e cuprins,
trădează pentru bani și-o viață mai ușoară,
dar va pieri cu totul, că-i vânzător de țară
un neam ce-a fost odată de Dumnezeu atins!